

[Viggo Starcke.]

Winston Churchills politik at skabe et fællesskab een for alle, alle for een og med magt bagved, og var det lykkedes ham, var den anden verdenskrig ikke kommet. Desværre mislykkedes det for ham, fordi defaitister, optimister og pacifister forhindrede dets gennemførelse, og det alvorligste af det hele var, at Amerika svigtede sit ansvar og forlod Folkenes Forbund. Men både under den anden og under den første verdenskrig lykkedes det efterhånden majsommeligt at samle demokratierne, og ved slutningen af disse krige trådte Amerika ind. Det, der gav styrken for demokratiet, var denne samling og Amerikas enorme støtte bagved; og det er den situation, der består i dag, da den tredje verdenskrig endnu er på det kolde stadium, at demokratierne i forvejen er samlet, at Amerika i forvejen er med; og et Tyskland indenfor et sådant samlet demokrati *med* Amerika kan ikke betyde den samme fare som tidligere. Derfor er det betænkeligt, at et medlem som det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) fremfører kritik af det, der er ved at ske, uden at fremlægge denne klare opstilling, som er nødvendig for en helhedsbedømmelse.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsens stilling kan man bedre forstå, og jeg tror, man gør klogt i i udenrigspolitiske spørgsmål altid at spidse øren, når det ærede medlem udtaler sig, eller når noget er i Ruslands interesse. Så er det meget vigtigt at være klar over, at her er noget, man skal passe på; men det er altid kedeligt at erfare, at der er en næsten fuldstændig parallelisme mellem det ærede medlem hr. Aksel Larsens argumenter og konklusioner og de argumenter og konklusioner, som man hører fremført fra det radikale venstre.

Det er blevet fremhævet her i denne debat og tidligere, at der er flere nye momenter i sagen, nemlig at Tyskland i dag ikke er isoleret, at det afgiver betydningsfulde garantier, at det underkastes en kontrol sammen med de andre medlemsstater indenfor NATO, og at f. eks. en så vigtig ting i moderne krigsførelse som olie vil det være meget nemt for de øvrige Atlantpagtmedlemmer at lukke for, således at en tysk genbevæbning i dag ikke indebærer den samme fare som før. Endelig kan man ikke

helt afvise den mulighed, at det tyske folk, som er et begavet folk og et dygtigt folk, som har haft bitre erfaringer under to enorme katastrofer og nederlag, har lært noget af disse erfaringer. Dertil kommer alle de argumenter, som anføres fra sagkyndig militær side, de strategiske argumenter, muligheden for det, man kalder forward strategy, hele den betydning, Danmark har i kraft af sin strategiske beliggenhed ved indsejlingen til Østersøen, ved indsejlingen til Kattegat, ved sin beliggenhed nord for Kielerkanalen, ved bælterne, ved Øresund. Endelig er der hele den vigtige del af det danske rige, som ligger på den vestlige halvkugle, Grønland, som i dag er af vital betydning for Canadas og De Forenede Staters forsvar.

Se, spørgsmålet, som vi skal tage stilling til, når det drejer sig om Parisaftalerne, omfatter tre ting. Den ene er Tysklands genvindelse af dets suverænitet, og dér har Danmark ikke nogen indflydelse; Tyskland får sin suverænitet nu, hvadenten vi siger ja eller nej, og Danmark kan ikke lægge dette spørgsmål ud til en folkeafstemning, fordi man ikke kan holde folkeafstemning om et problem, hvis løsning man ikke har nogen mulighed for at få indflydelse på. Det andet problem er Tysklands genbevæbning eller genoprustning. Heller ikke dette problem har Danmark i dag nogen mulighed for at øve indflydelse på. England, Frankrig, Norge, Beneluxlandene, Amerika, alle disse lande har erklæret, at de ikke længere vil opretholde en besættelsesstyrke i Tyskland, og en besættelsesstyrke i Tyskland er den eneste ting, der kan forhindre en genoprustning i et Tyskland, der har fået sin suverænitet.

Her i Danmark har socialdemokratiet, venstre og det konservative folkeparti erklæret, at de ikke længere ønsker at deltage i en besættelsesstyrke for at forhindre Tysklands genoprustning. Det vil igen sige, at når det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) ustandselig vender sig mod Tysklands oprustning, skylder han at svare på, om han ikke er klar over, at den eneste måde, man kan forhindre Tysklands genoprustning på, er ved at holde en besættelsesstyrke i Tyskland, og da ingen af de andre vesteuropæiske magter vil påtage sig dette arbejde og de tre store demokratiske partier